

Diumenge vint-i-vuit durant l'any

Lectura del llibre del profeta Isaïes 25, 6-10a

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i suculents, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la mort. El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat, perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà damunt aquesta muntanya.

Salm responsorial 22

Resposta: Viuré sempre a la casa del Senyor.

. El Senyor és el meu pastor, no em manca res, em fa descansar a prats deliciosos; em mena al repòs vora l'aigua, i allà em reanima. Em guia pels camins segurs per l'amor del seu nom.

. Ni quan pas per barrancs tenebrosos no tenc por de res, perquè vos tenc devora mi. La vostra vara de pastor m'asserena i em conforta.

. Davant mi parau taula vós mateix i els enemics ho veuen; m'heu ungit el cap amb perfums, ompliu a vessar la meva copa.

. Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor m'acompanyen tota la vida, i viuré anys i més anys a la casa del Senyor.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis 4, 12-14 . 19-20

Germanys: Sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessit. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dona forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu 22, 1-14

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble: "Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill; envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: Ja tenc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa. Però ells no en feren cas: un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataren. El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat. Mentrestant, digué als seus homes: El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixien. per tant, anau a les sortides dels camins i convidau a la festa tothom que trobeu. Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats. Quan el rei entrà a veure els convidats, se'n temé que un home dels qui eren allà no duia el vestit de festa i li digué: Company, ¿com és que has entrat sense vestit de festa? Ell va callar. Llavors el rei digué als qui servien: Lligau-lo de peus i mans i treis-lo fora, a la fosca. Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents. Els cridats són molts, però no tants els elegits."